TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Puhlished Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

JOS SAISIMME SELLAISEN VAALI-"TAPPION"

Ranskan viime marraskuun vaaleista on puhuttu tässäkin lehdessä jo monta kertaa. On viitattu m. m. siihenkin, miten sosialistit menettivät monta edustajapaikkaa. Samoin on selitetty, että vaikka edustajapaikkoja menetettiinkin, niin äänimäärä silti kohosi, ollen edustajapaikkojen menettäminen seurauksena kieroista vaalilaeista, jotka antavat enemmistön ääniä saaneelle puolueelle kaikki edustajapaikat, vaikka sen saama enemmistö olisi ainoastaan yksi.

Mutta selittämättä on jäänyt sosialistien äänimäärän suhteellinen nousu. Eräässä The Nationin numerossa antaa muuan Robert Dell selostavia numeroita kysymyksessäolevista vaaleista. Niistä käy selville, että Ranskan sosialistit saivat viime marraskuun vaaleissa noin neljännenosan kaikista annetuista äänistä. (Koko annettu äänimäärä oli 6,800,000, ja sosialistien saama 1,720,000). Ja tämä äänimäärän suhteellinen kasvu selittää sosialistien voiman todellisen nousun.

Porvarit saavat puhua sosialistien "tappiosta" mitä haluavat, mutta siitä puhuessaan täyttää jokaisen niistä kauhu siitä, että samanlaiset "tappiot" ovat edelleen mahdollisia. Jos esim. meillä Yhdysvalloissa sattuisi samanlainen "onnettomuus" tulevissa vaaleissa, niin olisi se merkkinä siitä, että täälläkin alkaa työväestö heräämään.

HIRVEÄTÄHÄN SE ONKIN.

Muuan omahalainen "työväenlehti" on nostanut aikamoisen äläkän siitä, että Seattlen puuseppien ammattiosasto on lahjottanut tuhannen dollarin vapauslainasetelin Mooneyn ja muiden luokkavankien puolustusrahastoon.

Ja kamalaltahan se tuntuukin sellaisten taantumuksen yökköjen mielestä, että työväestö on jo niin paljon valveillaan, ettei se ainakaan rahavarojen puutteessa anna luokkatovereitaan tuomita. Mainittu lehti koettaa vedota Gompersiin, että siltä taholta annettaisiin määräys, että uniot eivät saa avustaa valtiollisia vankeja, eikä ketään porvariston "yhteiskunnalle vaarallisiksi" julistamia.

Mutta jos Gompers sellaisen määräyksen antaa, ei sillä ole mitään merkitystä, sillä se osa työväestöstä, joka näitä lännen työtaisteluja esim. on seurannut viimeisten vuosien ajalla ja ottanut huomioonsa, miten niitä seuranneita juttuja on käsitelty tuomioistuimissa, ei ole enää Gompersin määrättävissä.

Seattlen työväestö on tehnyt osaltaan koko paljon poliittisten mielipiteiden takia vainotuiksi joutuneiden työläisten hyväksi. Se on kerännyt varoja ja asettanut omat lautakuntansa seuraamaan juttua, kuten nyt esim. Centralian jutussa. Siten se paljastaa mailmalle porvariston vehkeet ja suunnitelmat. Ja sellainen menettely suututtaa tietenkin porvareita. Siksi ne pyrkivät kontrolleeraamiensa "työväenlehtien" kautta selittämään työväen nimissä, että vainottuja ei saisi avustaa.

Olisihan niin helppoa tukahuttaa nämä yksilöt, jos muu työväestö olisi vaiti. Mutta tässähän onkin kysymys työväestön joukkotahdon äänen tukahuttamisesta. Eivät nämä yksilöt ole omilla asioillaan, vaikka porvarit niin selittävät. Eivät nämä "vaaralliset agitaattorit" puhu omiaan, vaan lausuvat julki sen minkä työväestö haluaa. Siksi työväestö tuntee kun näitä yksilöitä ahdistellaan.

Vaikkapa täytyy myöntääkin sen, että työväestö ei vielä tunne joukkovoimaansa kuin vaistomaisesti, niin sittekin sen itsetuntemus herkistyy alituisesti. Jokainen taistelu työmailla herättää sitä ja jokainen tuomioistuimiin saakka ulotettu taistelu on niinikään tietoisuuden levittämisväline. Onneksi on jo olemassa sellaisiakin työväenlehtiä, jotka todella palvelevat työväenluokan asiaa. Sellaiset selittävät, miten varoja käytetään ja miksi niitä tarvitaan. Ja onhan nykyisin jo melkein jokaisella paikkakunnalla kotoisia esimerkkejä näistä taisteluista uhreineen.

Kun Gompers antaa vastustavia määräyksiään silloin kun työväestö tuntee olevansa velvollinen hankkimaan varoja kysymyksessäolevan laisissa tapauksissa, on hänen määräyksillään vain yksi vaikutus: ne paljastavat vielä nukkuvillekin hänen kätyritoimintansa. Ne osottavat, että hänellä kannattajineen ei ole sydämellään työväestön luokka-asia, vaan sen taistelun kytkeminen vanhoihin muotoihin, jotka jo aikoja sitte ovat käyneet tarkotustaan vastaamattomiksi. Välit selviävät aina selvemmiksi ja ennen pitkää huomaa Gompers olevansa pelkästään rakkaasta Civic Federationistaan riippuvainen kannatukseensakin nähden.

TYÖVÄENLIIKE ESPANJASSA.

Jatkuvat työselkkaukset Espanjassa mihinkään taipumattomien syndikalistien ja yhtä taipumattomien työnteettäjien välillä ottavat nykyisin paljon tilaa sanomalehtien palstoilla. Siitä huolimatta eivät ne anna kokonaiskuvaa Espanjan teollisuussuhteista.

Espanjan työväestö ei ole läpeensä syndikalistista; päinvastoin osottavat viimeaikaiset tiedonannot, että valtavin järjestyneisyyden kasvu ja suurimmat työväestön joukot ovat löydettävissä sosialismiin kallistuvien unioiden keskuudessa Andalusian, Asturian ja Castilian maakunnissa. Teollisessa ymmärryksessä jakaantuu Espanja kahteen osaan, anarko-syndikalistinen unionismi on vallitsevana Cataloniassa, sosialistinen muualla.

Sosialismi on yhtä vähäpätöinen voimaansa katsoen Cataloniassa, kuin anarko-syndikalismi on muualla. Anarko-syndikalistinen aate näyttää edistyneen varsin vähän sitte vuoden 1906, jolloin se oli voimakkaimmillaan. Sosialistisen unionismin kannatus sitävastoin on melkein kaksinkertaistunut viime vuoden ajalla.

Työväenjärjestöjen Keskusliittoon, jonka presidenttinä on Largo Caballero, ilmotetaan kuuluvan nykyään 160,480 jäsentä. Tämä järjestö on itsenäinen, mutta vaaleissa se kannattaa sosialistipuoluetta. Järjestön jäsenmäärä on viime vuoden ajalla kasvanut seitsemälläkymmenellä tuhannella. Samalla ajalla on sosialistipuolueen jäsenmäärä kasvanut 15,588:sta 42,113:een. Espanjan sosialistipuolue päätti äskettäin ehdollisesti jäädä toiseen internationaleen, mutta huomionarvoinen seikka on, että sosialistinen nuorisoliitto, vaikkakin toimii varsinaisen puolueen johdon alaisena, päätti liittyä kolmanteen eli Moskovan internationaleen. — The Nation.

Sosialistisen liikkeen radikaalisuus idässä ja lännessä

Kymmenkunta vuotta takaperin puhuttiin Amerikassa yleensä lännen radikaalisuudesta. Länsi oli radikaalinen porvarien mielestä, jotka näkivät mullistavia enteitä sellaisissa esityksissä kuin Oregonin alote-, yleisäänestys- ja poiskutsuntaoikeus y. m. puhtaasti porvarillisissa reformeissa. Sosialistien keskuudessa puhuttiin mainehikkaasti miten lännen sosialisteilla on jyrkemmät vaatimukset ja pontevampi kurssi asiansa ajamisessa kuin idässä ja liikettä yleensä pidettiin täällä voimakkaampana kuin muualla.

Ja voimakkaammalta se tosiaankin silloin näytti. Mutta nykyisin on lännen porvarillinen reformismi osottautunut parhaimmaksi taantumuksen palvelijaksi ja lännen sosialismi on romahtanut pikkuporvarilliseksi non-partisan liikkeeksi, kolmiliitoiksi ja työn puolueiksi eri valtioissa. Jälelle on jäänyt entisestä sosialistiliikkeestä pieniä ryhmiä, jotka ovat tehneet sen, mikä ajna on tavallista silloin kun työväenliikkeen tila käy epätoivoiseksi, kulkeutuneet toiseen äärimmäisyyteen, kommunismiin ja osa tuplajuuhun.

Idän valtioiden "nahjusmainen" sosialismi on sillävälin hiljalleen vaurastunut ja voimistunut ja ottanut oikean köyhälistöliikkeen luonteen. Samalla kun lännellä se vähänen sosialisteja, jotka vielä ovat puolueen kannalla (suomalaisia lukuunottamatta) miettivät kokonaan epämääräisiin non-partisaneihin yhtymistä, lujittavat itäläiset sosialistit rivejään ja alkavat jo valtailla asemia suurissakin paikoissa, kuten New Yorkissa, porvaristolta.

Miksi tämä muutos? Syyt siihen voivat olla monenlaiset, siinä saattavat olla jonkunlaisena tekijänä sosialistisen liikkeen sisäiset kysymyksetkin. Tämän kirjoittaja ei ole niin tarkka äärimäisen lännen olojen tuntija, että voisi niistä mennä varmuudella sanomaan sitä tai tätä. Mutta pääsyy tähän vaihdokseen on ilmeinen ja selvä jokaiselle sosialistiselle yhteiskunnallisten asiain tutkijalle.

Länsi ei ole vielä kapitalismin kypsyttämä teollisuusalue siinä määrin kuin itä kymmenmiljoonaisine palkkatyöläisineen. Maanviljelystyöväki muodostaa täällä sen enemmistön valtioiden väestöstä, minkä idässä muodostaa suorastaan palkkatyöstä elävä väestö. Kauppakapitalistit, metsäherrat, maakeinottelijat ja heidän alamaisensa johtavat poliittista ja taloudellista elämää täällä, ei siten kuin idässä teollisuus- ja finanssipääoma johtaa tasaantunutta, täyteen kokoonsa kasvanutta kapitalistista taloutta, vaan kuten spekuleeraaja johtaa pörssiä, pitäen aina kuulijansa siinä käsityksessä, että maailma on voittomahdollisuuksia täynnä ja että tämä ja tämä yritys se tulee tuottamaan rikkautta, lisäämään maan arvoa, parantamaan tuotteiden menekkiä ja avaamaan uusia tuotantolaitoksia.

Se osa lännen köyhemmästä väestöstä, joka omaisuussuhteidensa perusteella olisi sosialistiseen liikkeeseen kuuluvaa, on enimmäkseen idästä suurkapitalismin ja jättiläisteollisuuden tuottaman työttömyyden ja puutteen liikkeelle ajamaa, seikkailuhaluista väkeä. Omintakeinen siirtolaisuus Europasta tänne on ollut verrattain pieni. Huonot ansiomahdollisuudet idässä, mitkä tietysti johtuvat työmarkkinain täyteliäisyydestä, ne ovat suurimman osan siirtolaisväestöstäkin tänne ajaneet. Sama seikka on tietysti vaikuttanut amerikalaisiin, mutta viimeksimainittujen mieleen ja yleensä koko lännen työväestöön, vaikkapa sen liikkeelle saattaneet syyt olisivat olleet mitkä tahansa, on myöskin liittynyt erottamattomasti rikastumisen toivo, usko köyhyydestä pelastumiseen jonkinlaisen kämpläysonnen kautta. Senpätähden onkin se osa lännen työväestöstä, joka ei ole maan kamaraan jollakin tavoin kiinnitetty, alinomaa liikkeellä. Se hakee parempaa ja parempaa eikä se missään näe työmaataan sen arvoiseksi, että siinä kannattaisi ryhtyä pysyväisesti seisomaan ja taistelemaan. On tehtävä vaan "steikki" ja siirryttävä seuraavaan, kyllä se onnenpyörähdys jossakin kohdalle sattuu, että pääsee pelastavaan keinoon käsiksi.

Kulkiessaan parempaa hakemassa se kyllä on radikaalista ja vatii korkeampaa palkkaa ja parempia työsuhteita, mutta äänestystoimintaan sen luottamus on suurelta osalta heikkoa, sillä vaikka se onkin kansalaistunutta joukkoa paljon suuremmassa määrin kuin idässä, on se alinomaisen liikkumisensa vuoksi kykenemätön äänestystoimintaan. Siinä tuplajuulaisuuden levenemisen yksi suurimpia syitä.

Ja kun tällainen puolenikäänsä paikasta toiseen parempaa hakenut väestö viimein kyllästyy etsimiseen, kun reumatismin, keuhkotaudin tai muun sellaisen ensimäiset oireet pakottavat hänet tekemään sen mitä tuhannet jo ennen häntä ovat tehneet: ottamaan maapalasen velkakaupalla tai antautumaan muuhun sellaiseen "itsenäiseen" elinkeinoon, tulee hänestä velkasuhteidensa, omaisuusetujensa ja ympäristönsä vaikutuksesta tietysti sellainen kuin ovat toisetkin: non-partisanisti, äkänen maakeinottelijain ja muiden suurporvarien vastustaja, mutta kuitenkin jää hän porvarillisen politiikan kannattajaksi ja katsoo tarkoin mistä hommasta mahdollisesti olisi hyötyä hänen pikkuomaisuutensa suojelemiselle ja sen oikeuksien laajentamiselle. Työväestön kohtalon kaupungeissa hän muistaa omista kokemuksistaan ja nähdessään sen taistelevan suurporvaristoa vastaan, on hän valmis liittoon sen kanssa, mikäli päivän politiikka on kysymyksessä mutta kun tulee kysymykseen koko vallitsevan talousjärjestelmän muuttaminen sosialistiseksi, johon teollisuuskköyhälistön asema itsestään johtaa sen, niinpian kuin se oppii itsenäisesti ajattelemaan ja toimimaan, siihen ei tämän non-partisanin käsitys ulotu (ellei hän ole nyt erityisesti kouluuntunut sosialisti.) Omaisuussuhteet pitävät hänet erossa siitä.

Kaupunkien ammattiväestöllä täällä taasen, ammattitaitoisen väestön vähyyden tähden, ollut näihin saakka niin paljon paremmat edellytykset kuin idässä, että he asemansa luoman katsomuksen perusteella sopivat paljon paremmin non-partisanien ja kolmiliittolaisten kuin selvän sosialistisen väen joukkoon. Heilläkin on jotakin omaisuutta suojeltavana ja vaikka he väestön luontaisen radikaalisuuden tähden saattavatkin ryhtyä itsenäiseen työväen politiikkaan pikemmin kuin hidas itäläinen ammattimies, joka luottaa vielä täydellisesti Gompersin ohjelmaan, ei heidänkään tiensä voi kulkea suoraan sosialismiin, koskapa edessä on voimakas pikkuomaisuuksien puolue, joka tarjoaa lupaavalta näyttäviä hetken etuja.

Näinpä me siis täällä lännellä jäämmekin siihen ikävään asemaan, että meillä varsinaisen teollisuustyöväestön keskuudessa on enempi syndikalistinen kuin sosialistinen liike vallalla ja mikäli työväki poliittisesti esiintyy, tapahtuu se reformistisena hommana. Molemmat itse asiassa ovat pohjaltaan samaa reformistista liikettä, edellinen vaan eroten jälkimäisestä siinä, että se ajaa reformejaan taloudellisen toiminnan kautta. Kum panenkaan ei käytännöllisesti toiminnallaan tähtää yhteiskunnallisen järjestyksen muuttamiseen, vaikkapa niiden ohjelmaa ja puuhia miten kauniisti koristeltaisiin, toisen valtiososialistisilla jutuilla rautateiden, elevaattorien ja muiden sellaisten yleisomistuksesta, ja toisen työmaahallinnon nimessä.

Idän teollisuusorjista muodostuva puolue, sikäli kuin se kasvaa ja voimistuu sensijaan kohdistaa iskunsa suoraan kapitalistisen järjestelmän poistamiseen. Se saattaa aluksi olla revisionististakin. Se saattaa esitellä samoja hetken vaatimuksia kuin länteläinen pikkuomistajain reformiliike, mutta pohjaltaan se on vallankumouksellinen ja jokainen voimalisäys minkä se saa, lähentää sen päämäärää, jyrkentää sen ohjelmaa ja itse puolueen luonnetta. Sillä teollisuusväki, jolla ei kirjaimellisesti ole mitään muuta myytävänä kuin työvoimansa, käsittää ettei mikään maatuotteiden, maanarvon eikä edes työpalkkain korkealle kohoaminenkaan voi sitä pelastaa kurjuudesta niin kauvan kuin tuotantovälineet ovat muutamain omistamia, joiden kautta parhainkin saavutus voidaan siltä toista tietä riistää takasin. Reformit ovat sille vaan väliasteita, keinoja joiden kautta päämäärään pyrkiviä voimia kasvatetaan. Non-partisaneille ne jäävät päämääräksi.

Näiden olojen ja vaikutelmain alaisia ovat kaikki työläiset, me suomalaisetkin niihin luettuna, ja senpätähden tuntuukin idän sosialistista työväenliikettä seuranneelle huvittavalta kuulla länteläisten arvostelevan itäläistä liikettä vanhoilliseksi, sentähden ettei siellä ehkä yhtä karkeilla sanoilla esitetä asiaa kuin lännellä. Tosiasiaksi jää että se mitä tässä maassa vakavaa päämäärstään tietoista sosialistista liikettä on olemassa, niin idässä se on ja sikäli kuin todellisen vallankumouksen lippu nousee, niin idän miljoonia käsittävistä teollisuuskeskuksista sen nousu alkaa. Keskivaltiot ja länsi seuraavat mukana, sikäli kuin niille idän edelläkäyminen, oman reformiliikkeen ja syndikalismin tuottamat pettymykset osottavat poliittisen vallan valtaamiseen ensiksi pyrkivän itsenäisen työväen luokkaliikkeen välttämättömyyden ja periaatteet.

Tämä kuvastuu kaikkien ryhmien sosialistisessa toiminnassakin. Milloinkaan ei eri suurmiesten mellastukset ja aikaajottaiset rejormikiihkot tai äärimäisen vallankumousinnostuksen puuskaukset ole onnistuneet niin pahasti järkyttämään puolueen olemassaoloa ja toimintaa idässä kuin on lännellä tapahtunut, kun sellaisia on ilmennyt. Vaikuttaneet ne tietysti ovat ja onhan niitä aina sielläkin ilmennyt. Mutta kymmeniä kertoja ei siellä ole tarvinnut näiden jälkeen puoluetta uudelleen järjestää kuten on tapahtunut lännellä miltei joka valtiossa. Niinpä ei nykyisen kommunistikiihkon vallitessakaan, vaikka se sieltä alkoi, puolue siellä murskautunut kuten täällä. Se läpäsi tämänkin tulikoetuksen ja näyttää nopeasti toipuvan, kokemuksesta entisestään viisastuneena. Ei ole mikään sattuma tämän yhteydessä myöskään sekään, että Raivaaja ja Itäpiiri on kaksi kertaa joutunut melkein yksinään pitämään suomalaista sosialistijärjestöä oikealla uralla. Ensiksi syndikalistien hyökkäykseltä ja nyt taantumuksen käsiin pelanneelta kommunismikiihkolta. Sekin johtuu siitä itsetietoisesta käsityksestä minkä kypsyneet kapitalistiset olot itäläiseen teollisuusväestöön luovat sosialistisen liikkeen tehtävistä ja vaaroista.

Tätä voidaan sanoa itäläisten mielittelemiseksi. Sitä se ei ole. Eivät he ihmisinä ole ihmisiä merkillisempiä, eikä sosialisteina muita parempia. Mutta olot, joissa he elävät, antavat heille käytännöllisesti selvemmän opetuksen sosialistisen liikkeen tehtävistä kuin ne antavat siellä, missä kapitalistinen järjestelmä ei ole vielä samalle asteelle kehittynyt kuin siellä.

Raivaajan vuosikokous

(Raivaajan selostelujen mukaan.)

Suomalaisen Sosialistisen Kustannusyhtiön vuosikokous pidettiin Fitchburgissa, Mass., helmik. 17, 18 ja 19 päivinä.

Kun tavanmukaiset alkuvalmistukset oli tehty, pullahti monien muitten asiain joukosta esiin kysymys "Köyhälistön Diktatuurin" painattamisesta. Siitä tuli ensimäinen riita. Johtokunta nim. vuosikertomuksessaan selitti painattaneensa viime vuoden lopulla, tuonnimisen, Karl Kautskyn laatiman tutkielman diktatuurikysymyksestä.

Pekka Nenonen, Vilho Boman, Väinö Saari, Onni Saari, Jack Peterson ja joku muu pitivät kirjasen julkaisemista kustannusyhtiöiden välisen sopimuksen rikkomisena, koska asiaa ei oltu alistettu toisille kustannusyhtiöille. Sanoivat Raivaajan laittaneen kirjasen markkinoille "sekottaakseen" suuntakysymystä. Pitivät kirjaa epä-marxilaisena. Vaativat muistutusta johtokunnalle.

Johtokunnan taholta vastattiin, että kirjanen ensiksi ilmestyi suomeksi Suomen sosialidemokraattisen puoluetoimikunnan kustannuksella. Sitä tuli Raivaajalle muutamia kappaleita. Koska kirjanen käsittelee tuota nykyaikana niin paljon vättelyä ja väärinkäsityksiä aiheuttanutta diktatuuri-kysymystä ja koska se oli niin tunnetun ja suurta tunnustusta saaneen sosialistin, kuin Karl Kautskyn kirjottama, ollen niitä aniharvoja kirjoja, joissa kysymystä pyritään valaisemaan kiihottavasti, katsottiin kirja levittämisen arvoiseksi. Näihin asti on kuitenkin ollut kirjojen saanti Suomesta niin kallista ja hidasta, että pidettiin helpompana jäljentää kirjanen täällä kuin hankkia sitä Suomesta. Mitä kustannusyhtiöiden sopimukseen tulee, niin ei sitä ole niin kiinteästi noudatettu esim. Työmiehessä, jossa on otettu jäljennös m. m. "Kommunistisesta Manifestista".

Äänestettiin muistutuksen antamisesta ja päätökseksi tuli, että johtokunnan menettely hyväksytään.

Senjälkeen tehtiin liikkeenhoitajalle ja toimitukselle joitakin muistutuksia Inter-Racial Councilin sosialistivastaisten ilmotusten julkaisemisesta.

Paheksuttiin myöskin ettei johtokunta ole puhunut vastaavan vaalista mitään, vaan kun johtokunta ilmotti ettei paikkaa ollut kukaan hakenut raukesi juttu.

Säkenien toimittajalle annettu muistutus.

Kokoukselle ilmotettiin niinikään, että Säkenien toimitukselle oli annettu muistutus siitä ettei se ollut seurannut kylliksi tarkoin Amerikan oloja ja pakannut vähän laiminlyömään urheilupuolenkin toimittamista. Tekoa pidettiin siitä johtuneena ettei johtokunta tykännyt Säkenien jyrkästä kannasta ja V. Boman esitti johtokunnalle vastalausetta muistutuksen johdosta. Bomanin esitys hylättiin.

Lahtarikirjallisuudesta.

Jotkut edustajat huomauttivat, että Raivaajan kirjakaupasta oli levitetty joku määrä Suomessa ilmestynyttä "Kansanvalistusseuran Kalenteria", jossa, olletikin sen "kaunokirjallisessa" osastossa oli aito lahtarihenkisiä sepustuksia. Konttori selitti, että sitä oli tullut pieni määrä, entiseen tapaan, tilaamatta. Sellaisia ei vastaisuudessa levitetä, vaikka ne kuinka pyrkisivät työläisten luettaviksi n .k. tilastotiedoillaan y. m. moraalisen oikeutuksen merkeillä. päätti kokous yksimielisesti.

Muutamien pienempien kiistain jälkeen päättyi ensimäisen päivän istunto.

Seuraavana aamuna pääsi sitten Raivaajan toimituksen arvostelu täyteen vauhtiinsa. Siinä kertailtiin pääasiassa niitä asioita, joista on jo pitkästi keskusteltu S. S. Järjestön edustajakokouksessa, itäpiirin alueja piirikokouksissa ja myös tässä kokouksessa johtokunnan toiminnan arvostelun yhteydessä.

Toimituksen menettelyn arvostelemisen erinäisten kysymysten yhteydessä ja toimituksen vastailu arvosteluihin on näköjään vienyt kokonaisen päivän.

Mitä lehdeltä nyt odotetaan.

Antamatta minkäänlaista muistutusta toimitukselle sen menneestä toiminnasta, hyväksyi kokous Raivaajan vuosikokoukselle (Raivaaja kustannusyhtiö kun on eri yhtiö) seuraavan ponnen:

"Yhtiökokous päättää, että Raivaajan toimituksen tulee tulevana vuotena seurata Yhdysvaltain Sosialistipuolueen ohjelmaa ja päätöksiä kaikissa Yhdysvaltoja koskevissa kysymyksissä, eritoten:

a) parlamenttaaris-poliittisessa toiminnassa,

b) teollisuusunionistisessa toiminnassa, ja

c) osuustoiminnallisessa toiminnassa.

Kansainvälisen työväenliikkeen kysymyksiä käsitellessään noudattakoon toimitus sitä päätöstä, millä Yhdysvaltain Sosialistipuolue määrää suhteensa internationale-kysymykseen ja kolmanteen internationaleen.

Käsitellessään Suomen työväenliikettä on toimituksen suosiollisesti suhtaannuttava Suomen sosialidemokraattisen puolueen vasemmistokeskustan pyrkimyksiin ja politiikkaan.

Kaikkien polemiikkikirjotusten julkaisemisen ehdoksi asetetaan:

a) että kukin henkilö varustaa polemiikkikirjotuksen omalla nimellään;

b) että toimitus on vastuussa toimitusosastossa julaistuista polemiikkikirjotuksista;

c) että persoonallisuuksiin menevien kirjotusten julkaisemista yleensä vältetään, mutta ei käytetä tätä valtuutena estää kirjotusten julkitulemista, joissa välttämättömiä erimielisyyksiä käsitellään, tai osotetaan toimitsijain tai jäsenten mahdolliset väärinkäytökset sitä asiaa kohtaan, jota lehti palvelee.

Lehti myös noudattakoon S. S. Järjestön tekemiä päätöksiä, jotka koskevat S. S. Järjestöä ja eivät ole ristiriidassa Yhdysvaltain Sosialisti puolueen päätösten kanssa."

Säkenien arvostelu.

Samoin evästykseksi Raivaajan Kustannusyhtiön vuosikokoukselle hyväksyttiin, ilman keskustelua S. S. Järjestön viime edustajakokouksen päätös, jossa Säkenien kanta hyväksytään, mutta velvotetaan toimitus enemmän seuraamaan tämän maan asioita. Tähän myös selitettiin kuuluvan evästyksen urheiluosaston jatkuvasta toimittamisesta.

Toverille päätetty antaa tehokasta avustusta.

Meillä ei ole vielä käsillämme Raivaajan tilikertomusta, mutta liike on kaikesta päättäen tuottanut huomattavasti voittoa, koskapa lehti kertoo, että kun ryhdyttiin keskustelemaan, mitä on tehtävä voittovarain suhteen "valtuutti kokous johtokunnan käyttämään S. S. Kustannusyhtiön voittovaroja noin $6,000 erinäisiin liikkeen edistämistarkotuksiin, m. m. lehtien levityksestä johtuviin menoihin. Päätökseen varojen käytöstä sisältyy Toveri-lehden entisen vastaavan toimittajan W. N. Reivon ja liikkeenhoitajan Antti J. Partanin, perheiden avustaminen miesten kaksivuotisella vankeusajalla.. Avustamisasia ymmärrettiin siten, että Työmies ja S. S. Järjestö suorittavat kaksi kolmasosaa avustussummasta ja S. S. Kustannusyhtiö yhden kolmasosan.. Edelleen velvotti kokous johtokunnan huolehtimaan Toverin liikkeen avustamisesta sen lukuisissa oikeus- y. m. taisteluissa niin tehokkaasti kuin rahallinen tilanne myöntää".

Vastaavan toimittajan valinta.

Johtokunta esitti, että Raivaajan Kustannusyhtiön kokoukseen valtuutetut edustajat evästettäisiin kannattamaan sääntömuutosehdotusta, jonka mukaan Raivaajan päätoimittajan vastaisuudessa valitsee Raivaajan Kustannusyhtiön kokous, siis yhtiökokous, mutta yhtiökokousten väliajoilla, paikan avoimeksi jouduttua, viimemainitun yhtiön johtokunta seuraavaan suotuiseen tai ylimääräiseen kokoukseen saakka. Hakijain nimet olisi johtokunnan ilmotettava, hakijain arvostelua varten, vähintäin 30 päivää ennen yhtiökokousta. Osastoille y. m. muuten jäisi edelleen oikeus vaikuttaa vastaavan valintaan tai erottamiseen entiseen tapaan; ne voivat kutsua ylimääräisen yhtiökokouksen, jossa asia ratkaistaan evästysten mukaan, tai lausua evästyksensä yleisäänestyksellä. Viimemainittu toimenpide jäisi moraaliseksi velvottajaksi johtokunnalle, kuten se on ollut tähänkin asti, sillä osakeyhtiölaki ei tunne yleisäänestystä ja senvuoksi ei sitä ole voitu sitovaksi ohjeeksi sääntöihin ottaa.

Osakekohtaisella äänestyksellä hyväksyttiin johtokunnan esitys, joidenkin edustajain pannessa vastalauseensa päätöstä vastaan.

Useiden osastojen edustajat oli evästetty äänestämään nykyistä väliaikaista vastaavaa Yrjö Mäkelää vakinaiseksi vastaavaksi. V. Bomania ja Onni Saarta myöskin ehdotettiin, mutta heistä kumpanenkin kieltäytyi. Mäkelä valittiin 3,676 osakkeella 993 vastaan.

Lehtien tilaushintaa päätetty korottaa.

Päätettiin lausua evästyksenä Raivaajan Kustannusyhtiön kokoukseen meneville edustajille, että lehtien tilaushintoja kortettaisiin, koska nopeasti lisääntyvät paperi- y.m. kustannukset tekevät sellaisen toimenpiteen välttämättömäksi. Raivaajan johtokunnalle kuitenkin jääköön asiassa vapaat kädet.

Tuleva johtokunta.

S. S. Kustannusyhtiön johtokuntaan valittiin: Presidentiksi V. Annala, sihteeriksi Mikko Lyytikäinen, ja rahastonhoitajaksi John Salminen ja tavallisiksi jäseniksi K. G. Lindström, S. Salminen ja E. Eronen. Tilintarkastajiksi J. Viitanen ja A. Sievänen.

San Francisco, Calif.

Kaksoismurha Vallejossa. Tiistai-iltana riiteli Isak Harry niminen mies vaimonsa kanssa ja riidan loppu oli että mies ampui vaimonsa Selman kuoliaaksi, minkä jälkeen pyssy kädessä ajoi 16-vuotiasta poikaansa takaa ampuen poikaa osaamatta kuitenkaan. Takaa-ajettu pääsi pakoon ja mies meni kyökkiin missä söi iltasensa, jonka perästä ampui itsensä kuoliaaksi. Perhe on suomalainen ja ovat asuneet Vallejossa moniaita vuosia miehen työskennellessä sikäläisellä laivavelsamöllä. Väkijuomiin vaipuneena oli mies aivan piloilla ja voitanee tämäkin kamala verityö lukea suoraataan tämän myrkyn laskuun. Perhe asui uudessa kodissaan mikä oli etupäässä vaimon ansioilla (pyykinpesulla ja siivoamisilla) rakennettu.

Miss Whitney tuomittu. Oaklandissa langetettiin tuomio Miss Anita Whitney-jutussa joka oli oikeuden käsiteltävänä monta viikkoa. Syytös oli lain vastaisen syndikalismin levittämisestä. Tuomio on 1—14 vuoteen vankeutta ja on tuomitun lakimiehet valmiina vetoomaan jutun käsittelyn uutta kuulustelua varten, syyttäen tuomari Quinn'in antaneen jurymiehille väärä neuvoja oikeuskuulustelun päättyessä. Tuomittu kuunteli tuomiota tyyneenä ja hänen tuttavansa itkivät ääneensä. Tämä Miss Whitney on niitä "parempiosaisten" luokkaan kuuluvia naisia ja oli hänen juttunsa sellainen koejuttu jossa tarkistettiin valtion syndikalistilakia. Samanlaisia juttuja on Oaklandin oikeudessa useampia odottamassa vuoroaan m. m. entisen "World"-lehden toimittaja, tov. Snyderin juttu.

Avioero myönnettiin Urho Lundahl'ille vaimostaan Emma Lundahl'ista täkäläisessä ylemmässä oikeudessa tuomari Trabucco'n edessä tk. 17 p. Avioero myönnettiin hylkäämisen perusteella. Lakimies O. A. Wuolle toimi eron saaneen lakimiehenä.

Kekkereistä putosi ja aivan kolmannesta kerroksesta saakka Miss Georgia Hill, pudonnut oli käsketty kemuihin erään naistuttvansa luokse viidennen kadun hotelliin. Miten hauskaa oli kekkereissä ollut lienee vaikeata arvata, mutta pudonnut vietiin sairashuoneeseen ja emäntä sai vapaan kyydin ja asunnon poliisin huostassa.

"Säkkärinä" tulee kuulusteltavaksi raskaan sarjan mestari nyrkkeilyssä Jack Dempsey jonka vaimo avioerojutussa tuonnottain puhui miehensä suhteista kyselykaavakkeen täyttämisessä toista vuotta sitten. Syytteet ovat huomattu raskaiksi ja nyt saa mies vastata entisen raskaan aviosiippansa erikoisesta huolenpidosta.

Valtion sairaalassa Agnew parantolassa mielenvikaisia varten on 25 entistä sotilasta parannuksilla so-

PAIKAT YHÄ AVOINNA.

Toimittajapaikka Toveriin ja liikkeenhoitajan paikka Pacific Development Society'ssa ovat edelleenkin avoinna ennen ilmotetuilla ehdoilla. Toverittaren toimittajan paikka on myöskin avoinna vielä tämän viikon loppuun.